

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.073
3 març 2017

1'70 euros

la veu de Benicarló

Passat arqueològic El jaciment de l'Edat del Ferro al Mas de Fabra

UALAAÀ! UN
"TROS DE FANG"!

Climaestrat

CLIMATITZACIÓ & REFRIGERACIÓ

Avda. Maestrat, 15 Benicarló 964 46 00 77 E:mail:clima@climaestrat.com

EL CAMP DE FUTBOL MUNICIPAL PORTARÀ EL NOM DE 'PICHÍ' ALONSO

EDITORIAL

1073

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Benicarló, ciutat arqueològica

La veritat siga dita, és tota una casualitat que tinguem al nostre terme dos jaciments arqueològics de la importància del del Puig de la Nau i, ara, també, el del Mas de Fabra. Dos jaciments que engloben un període de temps que va des del segle VII al IV aC, i que donen a entendre que aquesta zona va tenir una població autòctona molt important.

El primer assentament, a la muntanya del Puig, podem dir, sense por a errar-nos, que està catalogat com un dels més importants dels quals es té coneixement. Ara, amb aquesta altra troballa, que

sembla que també ja és té clara la seua catalogació a l'Edat del Ferro, podrem afirmar que, una vegada ficada en valor amb tot el seu emplaçament excavat, Benicarló, tindrà un lloc de privilegi en el mapa estatal dels jaciments arqueològics.

Com diuen els estudis que per ara s'han dut a terme, no es pot establir una connexió lineal entre els dos assentaments benicarlundos, tot i que és molt possible que aquest últim estiguera al final del seu període o als moments previs de la formació de la cultura ibera, la qual cosa encara fica més en valor el fet de tenir dos assentaments que poden ser visitats en la mateixa població.

El que està clar és que la importància del jaciment, en la seua totalitat, no és podrà valorar completament fins que tota la zona haja estat excavada atés que, com sembla, pot estar soterrat principalment en els camps de secà annexos.

Com comentàvem al principi, de vegades, les casualitats ens poden ficar al mapa. I aquesta, ben portada i valorada pot ser un bon puntal cultural per a Benicarló. En les nostres mans està saber aprofitar-ho.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a tots els que, des de fa més de 18 anys (va ser quan va començar, més o menys, a moure per primera vegada la proposta), al final, amb perseverança i ganes, han aconseguit que el nom del camp de futbol del Benicarló porte el nom del nostre futbolista, de tots els temps, més il·lustre i reconegut. Simplement, tal com va reconèixer el Ple de l'ajuntament, per unanimitat, s'ha fet justícia esportiva i social.

Panissola: a tots els que, des de fa més de 18 anys (va ser quan va començar, més o menys, a moure per primera vegada la proposta), van voler que el camp del Benicarló no portés el nom del nostre futbolista més reconegut, Àngel "Pichi" Alonso. Al final... no ho han aconseguit. Per a ells el nostre més reconegut oblit. No és mereixen res més!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

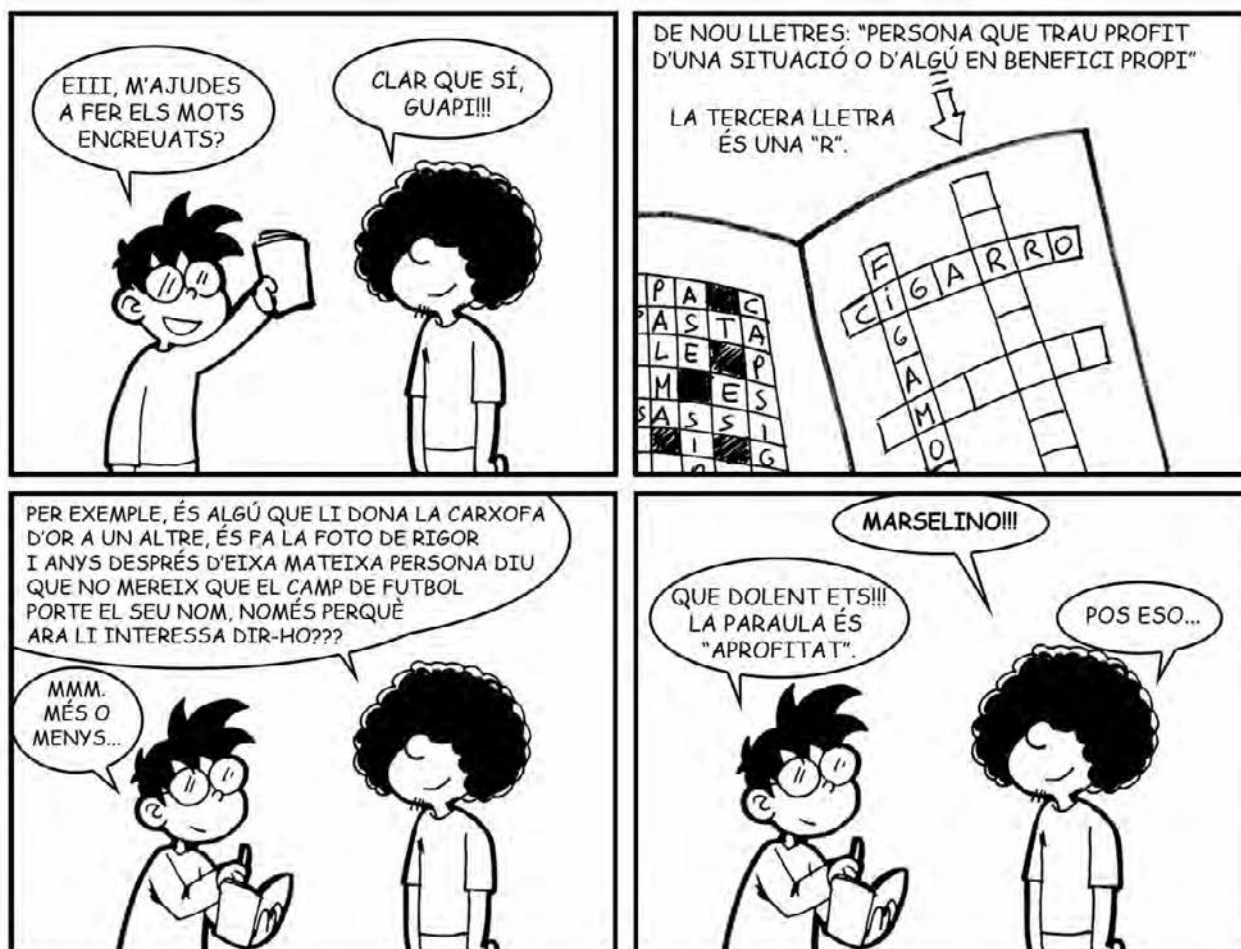

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

Els mots encreuats

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ"
 twitter: @Elstafaners
 mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

El jaciment de l'Edat del Ferro al Mas de Fabra

text REDACCIÓ

Poques poblacions es poden vanagloriar de conèixer tan ben el seu passat arqueològic com Benicarló. El poblat ibèric del Puig de la Nau es troba entre els millors d'aquesta cultura i ara, una altra trobada casual, ha posat al descobert un jaciment enorme de l'Edat del Ferro amb singulars característiques. Tantes que ja, sense haver sigut excavat en tota la seua extensió, pot ser considerat com a excepcional.

Va ser el 2013 quan una pala que obria el camí per a la variant de la carretera N-340 va descobrir les restes al Mas de Fabra. Es tracta, com van explicar els directors de la campanya de prospeccions, d'un assentament humà a cavall entre els segles VII i VI aC de característiques molt singulars. Ramiro Pérez i Miguel Vicente van explicar que han sigut les restes ceràmiques, de gran factura, les que han permès la seua datació.

El jaciment, que es troba fitat i protegit des del moment del seu descobriment, s'assenta en una parcel·la d'uns dos mil metres quadrats sense explotar, fet que ha sigut determinant per al seu estat de conservació. De fet els directors van explicar que en els dos bancals laterals "han desaparegut les restes per l'activitat agrària invasiva en les zones de cultiu de cítrics, que han fet que es rebaixe fins a dos metres el nivell del terreny". És per açò que van destacar la singularitat de la conservació d'aquest jaciment, «l'únic assentament de

ve de la p gina anterior

l'època en zona plana que ha arribat als nostres dies». La memòria científica redactada per l'equip d'arqueòlegs, i publicada en la revista *Quaderns de Prehistòria i Arqueologia de Castelló* que edita la Diputació, apunta a «una clara influència de la cultura colonial fenícia sobre aquest assentament, tal com reflecteixen les peces ceràmiques recuperades». Ramiro Pérez, codirector dels treballs arqueològics duts a terme en la parcel·la, va explicar que «les troballes i l'estudi del jaciment permetran crear un discurs històric que ens facilitarà saber qui eren els habitants de l'assentament, a què es dedicaven i amb quines cultures es relacionaven».

Els treballs en la parcel·la del Mas de Fabra han tret a la llum la base o fonaments dels murs i diferents estructures excavades en terra, com una gran sitja que podria haver servit per a emmagatzemar gra i cereal. També s'han descobert els suports dels pals que sustentaven les teulades de les edificacions, i que, curiosament, amaguen elements simbòlics com a petxines o caragols que complirien una funció ritual. Els treballs han recuperat nombroses peces realitzades a mà, entre les quals destaca un got que contenia una pasta blanca que podria ser calç. Donada la transcendència i singularitat de l'assentament, alguns dels materials descoberts s'estan analitzant en el CSIC (Centre Superior de Recerques Científiques). Entre els fragments recuperats, destaquen nombroses peces d'origen fenici, fet que apunta al fet que el jaciment es correspondria amb una comunitat humana dedicada a l'activitat comercial. Paral·lelament, el descobriment de plats d'una vaixel·la de luxe i altres elements de cuina de certa sofisticació, vindrien a demostrar que ens trobem davant una col·lectivitat de rellevància en l'estructura social de l'època.

El regidor de Cultura, Josep Barberà, va comprometre «tots els esforços de l'Ajuntament per a posar en valor aquest jaciment únic». Barberà va assegurar que la troballa «ha d'animar-nos a impulsar una ruta ibera conjunta amb els municipis del voltant que satisfaga les inquietuds culturals dels turistes que ens visiten», ja que «els jaciments de la nostra zona geogràfica articulen un discurs històric al voltant de la proto-història que es pot convertir en un potent reclam turístic». Els pròxims passos necessaris per a la posada en valor del jaciment són l'excavació completa i la seua protecció a través del PGOU. Respecte al primer, Barberà ja va anunciar que «en aquest pròxim any serà complicat». Referent al segon, caldrà procedir a l'expropiació dels terrenys, punt que «no crec que tinguem problema, perquè els amos ja saben que allí ja no poden fer res».

ELS RESULTATS CIENTÍFICS

Tal i com és va publicar a *Quaderns de Prehistòria i Arqueologia de Castelló*, en la intervenció arqueològica de l'any 2015 es va excavar la totalitat de la superfície afectada dins del terreny expropiat per a la realització de les obres. En concret la franja d'afecció on es localitzen les restes conserva, de manera longitudinal, unes dimensions de 57 metres lineals.

En total ha suposat un àrea de 200 metres quadrats aproximadament. cal ressenyar l'existència de paviments o sòl de terra tractada, i zones de combustió continuada i definida a l'espai. Pel que fa als moments d'ocupació de l'enclavament, en el Sector A, podem definir a grans trets, dues fases de poblament sense que entre ambdues es documente una fase destructiva o un període de temps extens, més aviat al contrari, podent correspondre a remodelacions o canvis en la concepció de l'espai dins d'un mateix assentament i substrat poblacional. També les ceràmiques vénen a confirmar una ocupació amb certa continuïtat entre els segles VII i VI, havent de relacionar-se la fase fundacional al segle VII i les remodelacions i recondicions d'alguns dels espais excavats, a moments posteriors, potser motivats per una reordenació de l'activitat del lloc. Els materials ceràmics també confirmen l'abandó d'aquest enclavament a mitjans del segle VI. Això denota una intensa ocupació de l'espai, a més en un curt període de temps (2ª meitat del segle VII-1r terç del segle VI). En aquest sentit, cal destacar, la documentació de ceràmiques fenícies, des dels nivells inferiors, fins als superiors.

En la realització dels sòcols s'utilitza principalment un aparell que podríem definir com de maçoneria ordinària amb trama de fang, en la qual s'empren pedres naturals sense treballar. Aquests sòcols mostren doble cara, realitzats amb blocs calissos, recollits de l'entorn immediat. Sobre aquests sòcols, òbviament, s'aixecarien les parets de les estades, que no han perdurat. Probablement el recreixit d'aquests murs anés realitzat amb la tècnica del tapial, doncs en el procés d'excavació la documentació de restes de tova és pràcticament testimonial. A manera de recapitulació, el registre ceràmic del Mas de Fabra conforma un conjunt enquadrat entre la segona meitat del segle VII i la primera meitat del segle VI ANE, on es detecta la importància de la incidència colonial fenícia en l'assentament.

Les majors concordances s'estableixen amb els poblats del ferro antic, tant amb el proper Puig de la Nau, com amb altres situats a les comarques castellonenques, així com amb altres assentaments del sud de l'Ebre o del sud d'Alacant.

ELS PRESSUPOSTOS, AL MARÇ

text REDACCI

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, confia aprovar els pressupostos municipals “abans del dia 15 de març”. En aquests moments, els comptes ja han sigut remeses per al seu estudi als grups en l'oposició i “els citarem a una reunió abans de convocar el ple”. En qualsevol cas, l'alcaldesa confia que abans de Falles els comptes estiguen aprovats. En aquest procés, es van donar a conèixer els resultats de les propostes que la ciutadania ha prioritzat en la fase de votacions dels pressupostos participatius. Propostes com un projecte de panells informatius, l'adaptació de parcs infantils inclusius o la millora de la senyalització del municipi han quedat entre els projectes més votats. També s'ha votat per l'augment d'aparcaments per a bicicletes o per l'adaptabilitat de l'entorn del Magatzem de la Mar, entre molts altres. El resultat s'ha obtingut de la suma de la votació de la ciutadania (40%) i de les taules de treball (60%).

Ara, només queda esperar a la convocatòria del grup de seguiment per a poder saber què projectes es podran executar, en funció de la quantificació econòmica. Cal recordar que la quantitat destinada a pressupostos participatius és de 100.000 euros. La regidora de Participació Ciutadana, Susana Pérez, va agrair «el treball dels ciutadans que, de manera desinteressada, han treballat en els projectes al llarg de tot el mes de gener i part de febrer» i va constatar que «estem davant un fet històric perquè, per primera vegada, els

ciutadans de Benicarló han pogut votar uns projectes per al pressupost general de l'Ajuntament». Pérez va reconèixer que «encara queda molt camí per davant» i va assegurar que «continuarem millorant el procés de cara a futures edicions. Gràcies a la ciutadania, continuarem fent aquest procés més gran i arribarem a les persones que enguany no han pogut participar». La regidora va concloure que «a pesar que hem de ser crítics amb nosaltres mateixos, hem de reconèixer que és un èxit que la ciutadania haja pogut formar part d'un procés de participació seriós».

PILUKA PHOTOGRAPHER, NOVA ARTISTA EN L'INSTITUT SOFIA

text HUGO DEL ARCO

L'Institut Sofia és un centre a Benicarló dirigit a la psicologia, la reeducació postural i també a la cultura.

En ell, les dos terapeutes, Cristina Masip i Juliana Montalto, atenen les consultes pròpies dels seus treballs i a més, volen contribuir a la cultura benicarlanda cedint un espai on poder fer xerrades, concerts o exposicions i ja han passat diversos artistes de la Comunitat Valenciana, com el conegut pintor Alfredo Altabás que, amb les seues obres, va ser l'escollit per inaugurar el local.

El local s'adapta perfectament a la idea que elles tenien, per ficar un granet de sorra a l'art en general, i ja va ser visitat àmpliament des de l'estiu passat, sobretot per turistes amb inquietuds culturals. Aquesta resposta positiva per part del públic, confirma que el concepte que va crear l'Institut Sofia, és l'adequat i tindrà una continuïtat.

En aquesta ocasió, la cita és per a les imatges de Piluka Photographer i la seua sèrie “Blancaneus”, un tribut al dibuixant francès Benjamin Lacombe. Unes fotografies molt fidels als dibuixos originals, que van ser possibles gràcies a la involucració d'un gran equip (models, maquilladores, making off, etc.) i que li ha portat més de dos anys a concloure. “Per qüestions, també personals, s'ha allargat la producció de tota

l'obra i he acabat de produir l'última fotografia la setmana passada. Ha estat un treball de postproducció molt important, perquè és fotografia digital i estan aplicades moltes tècniques d'illustració sobre les fotografies, perquè tinguen aquest acabat final, que sembla una mescla de procediments”.

Les persones que ja han pogut veure aquesta versió tan personal de la Blancaneus de Lacombe, coincideixen en la peculiaritat de la tècnica i el seu acabat, preguntant-se de vegades, si es tracta d'una o una altra. “Al final, el mitjà com a artista no resulta important. És igual treballar en una fotografia o en una pintura, perquè la importància estriba en quin missatge vols transmetre i què vols plasmar”.

La fotògrafa, que aposta per iniciatives privades com aquesta, on se li dóna valor al món de l'art, tindrà la seua propera exposició individual en la Galeria Abartium de Barcelona, on també formarà part dels artistes representats per la galeria. Aquesta col·lecció, “Duel”, una miqueta més íntima que l'actual, versarà sobre el procés de la pèrdua, d'una manera que no serà trista, ni fosca i marcarà una gran fita dins de la seua carrera artística.

La inauguració de “Blancaneus”, tindrà lloc dissabte 11 de març a les 19:00 en l'Institut Sofia (Francisco Pizarro, 15, 1º) i comptarà amb la presència de Maria Surroca, una jove violoncel·lista vinarossenca, alumna del Conservatori “Mestre Feliu” i que posarà el fermall d'or a la vetllada cultural.

BENESTAR SOCIAL ENGEGA UNA CAMPANYA PER LA IGUALTAT DE GÈNERE

text i fotos REDACCI

Amb motiu del 8 de març, Dia Internacional de la Dona, la Regidoria de Benestar Social ha programat un seguit d'activitats que començaran el dia 6 i culminaran el 26 de març. L'objectiu de la campanya és fomentar estratègies d'igualtat de gènere i conscienciar la societat sobre les lluites pels drets i llibertats de les dones.

La regidora de Benestar Social, Marta Escudero, va presentar el programa d'activitats que s'han organitzant al voltant del Dia Internacional de la Dona, que se celebra el 8 de març. La programació s'emmarca en una estratègia que vol anar més enllà de la commemoració d'una data i del reconeixement i l'homenatge a les dones lluitadores que al llarg de la història han treballat per aconseguir els mateixos drets i llibertats que els homes.

La regidora ha assenyalat que «gràcies al llegat de les dones valentes i lluitadores que ens han precedit, la igualtat de drets entre dones i homes ha avançat molt, però es tracta d'un llegat incomplet». «Per desgràcia la igualtat de gènere no està assolida», ha dit.

Escudero ha fet una crida a la societat per tal que els xiquets i xiquetes cresquen en els valors «de la igualtat, de la corresponsabilitat real entre homes i dones dins de l'àmbit familiar i el lideratge compartit en el món laboral».

La regidora ha reivindicat «la igualtat salarial, una cultura igualitària i unes relacions sentimentals basades en el respecte». Marta Escudero s'ha referit també a la xacra social de la violència masclista i ha reclamat «una masculinitat vinculada a l'empatia i no al domini i l'agressivitat». Totes aquestes idees marquen diferents objectius i «apunten a situacions que han de resoldre's en la vida quotidiana», i per això «cal seguir celebrant el dia de la dona i escampar la lluita que planteja a la resta de l'any «per a fer realitat la igualtat real entre dones i homes», ha conclòs la regidora.

Activitats per la igualtat i contra el sexisme a la societat

Amb aquests plantejaments, la Regidoria de Benestar Social ha programat un seguit d'activitats que començaran el 6 de març amb l'exposició literària «Violència de Gènere» a la Biblioteca Manel Garcia Grau, i continuaran al dia següent amb una conferència sobre «dona, publicitat i mitjans de comunicació» a l'Edifici Gòtic. La conferència s'emmarca en la reivindicació d'un model de publicitat que respecte per igual a homes i dones.

En aquest sentit, Marta Escudero ha anunciat que l'Ajuntament, com a entitat que emet i difon publicitat, «revisarà les seues estratègies de comunicació a fons per a construir un àmbit publicitari respectuós, igualitari i no sexista».

El actes prosseguiran dimecres 8, Dia Internacional de la Dona, quan tindrà lloc la lectura del manifest institucional i la representació de l'obra teatral «Mirta en espera», escrita, dirigida i interpretada per Àngela Palacios, a l'Auditori Pedro Mercader. I dissabte dia 11, ja en portes dels dies grans de les

Falles, arrancarà la campanya «Reinicia't», que es planteja com a objectiu la prevenció de conductes d'assetjament sexual durant les Falles.

El dia 20 de març, s'inaugurarà l'exposició «Imatges per pensar», al voltant de la dona com a icona als mitjans de comunicació. Les activitats continuaran el divendres 24 amb una taula rodona que sota el títol «Desmuntant els rols de gènere», tindrà lloc al saló de conferències de Caixa Benicarló, i finalitzaran diumenge 26 de març amb la IV edició de la Volta a Peu de la Dona, oberta també a la participació masculina.

En el disseny de la programació al voltant del Dia Internacional de la dona han participat diferents àrees de l'Ajuntament i altres institucions com els IES Joan Coromines i Ramón Cid, o les comissions falleres. La regidora de Benestar Social ha subratllat que «amb la participació d'aquestes entitats, les campanyes per la igualtat i contra l'assetjament troben un altaveu per a aconseguir un impacte molt més potent».

BENICARLÓ REDACTA LA VERSIÓ PRELIMINAR DEL PGOU

text i foto REDACCI

Benicarló segueix avançant en la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana. Després d'anys de paralització, l'equip de govern ha posat en marxa de nou la maquinària necessària perquè s'aprove definitivament amb les premisses marcades des de l'administració autonòmica. Així, l'alcaldessa del municipi, Xaro Miralles, va recordar que el document de referència "està aprovat des del 2011" i sobre ell, l'equip redactor de l'empresa Territori i Ciutat, està treballant. "Es continua avançant a un ritme important", va explicar. En aquest moment s'està treballant "en la redacció de l'esborrany de la versió preliminar, que ha d'estar ajustada al document de referència que tenim des del 2011". Els últims treballs que l'empresa redactora ha realitzat fan referència a "algunes qüestions relatives al Pativel", pel qual Benicarló es troba afectat en alguns àmbits.

Així, "en un mes aproximadament vindran a presentar aquests treballs i a tenir una reunió amb els serveis territorials d'Urbanisme, que són els que la conselleria ha marcat per a tenir les entrevistes preceptives per al seguiment d'aquests treballs", va dir Miralles. Al mateix temps es convocarà també la comissió de seguiment del PGOU "que vam engegar en aquesta legislatura per a informar de les novetats". Aquesta comissió està integrada pels grups polítics amb representació en el consistori i tècnics de l'ajuntament. L'alcaldessa va destacar que els serveis tècnics municipals "estan reunint-se contínuament amb l'equip redactor per a realitzar el seguiment dels treballs".

Cal recordar que el passat mes d'agost Benicarló va aconseguir una pròrroga de dos anys per a l'aprovació del seu ordenament urbanístic. Benicarló va iniciar l'any 2003 els tràmits per a la revisió del PGOU. Al setembre de 2004 es va contractar a l'empresa que va iniciar la redacció de la documentació necessària. Després de la celebració dels processos de participació pública, es va consensuar un document d'inici l'any 2009, que va ser remès a la Conselleria de Medi ambient. Aquesta, posteriorment, va emetre el corresponent document de referència l'any 2011, que ha de servir de base per a la redacció preliminar del Pla General i la corresponent avaluació ambiental estratègica.

Blanca Ramia, dama 2017 de la Coral Polifònica Benicarlanda

text REDACCI

El passat mes de novembre, coincidint amb la celebració de Santa Cecília, es va fer el nomenament oficial de la jove que representarà la Coral Polifònica Benicarlanda durant el 2017. Ella és Blanca Ramia, coralista de la Coral Juvenil Kylix i lligada a l'entitat des de fa molts anys. En l'acte, Laura Boix, dama 2016, va fer imposició de la banda a Blanca i es va acomiadar d'un any molt especial per a ella ja que ha representat la ciutat de Benicarló com a dama de Festes Patronals. El president de l'entitat, Leroy Ariza, va agrair la gran implicació que les dos joves tenen amb la Coral Polifònica Benicarlanda.

Uns dels primers actes en què Blanca lluirà la seua banda de dama serà el Concert del Ninot, que se celebrarà el pròxim dia, dissabte, 11 de març, a les 12h, a l'Auditori Pedro Mercader i on les seccions infantils Bovalar i Petiquillo i juvenil Kylix oferiran el repertori que han estat preparant des del gener.

EL PIBEN DEMANA A L'AJUNTAMENT LA INSTAL·LACIÓ DE CONTENIDORS DE RECICLATGE

textNOTA DE PREMSA PIBEN

El Partit Independent per Benicarló (PIBEN) demana a l'ajuntament la instal·lació de contenidors de reciclatge per a l'oli d'ús domèstic, així com campanyes de conscienciació sobre l'ús del servei de recollida de mobles i objectes voluminosos, o els problemes derivats del llançament de tovalloles humides en els conductes d'aigües residuals.

El PIBEN ha demanat per escrit la realització d'una campanya de conscienciació per al reciclatge dels olis d'ús domèstic, amb contenidors específics distribuïts per diversos punts de la ciutat, així com per a conscienciar sobre l'ús del servei gratuït de recollida de mobles i objectes voluminosos enlloc de abandonar-los al carrer junt als contenidors, o també sobre els problemes derivats del llançament de tovalloles humides als vàters.

Els olis d'ús domèstic son molt contaminants i la falta de contenidors en el nucli urbà fa que molta gent opte per llençar-lo pel desaigüe. Per altra banda, l'ús cada cop més elevat de tovalloles humides que son llençades al vàter provoquen greus embussos en les conduccions d'aigües residuals i a les depuradores.

Cada cop es veuen més mobles i altres objectes abandonats al costat dels contenidors d'escombraries o en les voreres del carrer, caldria recordar els telèfons o sistema per concretar la recollida gratuïta d'estos objectes i informar de les sancions existents per llençar-los a la via pública.

Per este motiu, des del PIBEN hem demanat a l'ajuntament que s'actue al respecte amb la instal·lació de nous contenidors específics i campanyes de conscienciació.

Drets lingüístics

7é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Que no s'acabe la festa

Mare meua com van les xarxes sobre el tema de la setmana passada de les caravanes. Sembla que hi ha comentaris per a tots, sobretot pel fet que els càmpings es queixen que això seria com si amb diners públics es pagara el seu estatge de vacances als caravaners. No direm que no tenen la seua part de raó pel fet que si ells paguen uns impostos per exercir la seua activitat, no està gens clar que amb diners de tots, o siga, públics, els paguem un servei privat... que tenen al seu abast en qualsevol càmping. Això de mesclar el que és públic i privat de vegades pot resultar una mica complicat. Perquè ¿quins deuen ser exactament eixos serveis que el nostre Il·lustríssim oferirà als que aparquen en el recinte destinat a tal efecte? Aigua, deixalles, clavegueram, llum... algun altre? ¿I tot això és necessari, tenint en compte que només és un lloc per aparcar... provisionalment? Complicat de conjuminar, si més no, a nosaltres ens ho pareix. Ara bé, en tot aquest embolic caravaner hi ha una cosa que, tot i la seua importància, podríem dir-ne vital, sembla que no astora a ningú: la parcel·la està en zona inundable! I és que no ens enganyem, a banda dels aspectes econòmics, allò, tal com va dir La Veu, ¿no està afectat pel Patricova, el Pla de zones inundables? ¿Es poden fer actuacions, així com així, en aquestes zones? Es curiós vore

TOT vehicle vivenda, TOT, I PER LLEI, pot aparcar on vulga.

APARCAR NO ÉS ES MATEIX QU ACAMPAR.

Un cotxe...una moto...una furgó...una autocaravana...una bicicleta...un bus...un camió....poden APARCAR en les mateixes condicions. ACAMPAR no és el mateix.

com aquest aspecte sembla no tindre importància en l'opinió de la gent. La veritat, ¿no teniu la sensació que en aquest poble l'ordenament urbanístic, de vegades, ens el passem per l'arc del triomf? En fi, sempre som els que venim a xafar la guitarra, a veure problemes on no els hi ha, veritat? Les inundacions que allí s'han patit, fotografiades per La Veu al llarg dels anys, no han existit mai? Els ànecs que allí nien no volen? No res, més cabòries nostres...

Benicarló es desfà pel nord

Per cert, recollons (disculpeu el disfemisme però...), quin reportatge fotogràfic li han dedicat, a la costa nord. Ja, ja sabem que ens n'entrem a la sort del Lector una altra vegada per parlar del que ha sortit a La Veu, però és que com els han tret el suc a les fotos aèries! Molt bones, per cert, i demostren com n'està d'erosionada aquella zona i el nyap que hi van fer per intentar pal·liar l'acció de la mar. Al final el que s'evidencia és que a Madrid, al Ministeri de Foment o al de Costes o com es diga, de com són les corrents de la zona, de com són els temporals, o si és gregal o llevant, no en tenen ni la més rasa idea. Una cosa que qualsevol mariner d'ací la té ben clara, per als tècnics del Ministeri deu ser tota entelèquia. Lo fotut és que allò que a ells només els trenca els esquemes a nosaltres va deixant-nos sense costa. I mentrestant anem tirant diners al forat sense fons en què s'ha

convertit aquell tram. I ací està el quid de la qüestió, el dilema: gastar-se els diners ben gastats una vegada, tot i que inicialment puga ser una mica més, o seguir fent bunyols de falla, que sembla ser el seu quefer. A més, i aquesta és l'altra, si es fa una actuació com cal, que apanya, com cal (valga la redundància), aquella zona, privada, ¿els veïns deixaran una zona de pas perquè tots els benicarlandos puguem gaudir d'aquest espai? ¿Podrem mirar la mar, o la lluna, sense que ningú ens diga que allí no podem estar perquè és una propietat privada? Que ací tenim molta tendència al "que hay de lo mío" però a descuidar el que és de tots! Tenim tres visions del percal: la del Ministeri, la de l'ajuntament (o siga els benicarlandos) i la dels veïns. Ara, a vore qui és el guapo que aconsegueix que totes les parts facen la seua part de faena! Tots hi guanyarem. Ah, i els polítics no cal que es facen cap foto d'inauguració allí.

Reconeixement a Pichi

De vegades, als rogles i tiberis on armem el contingut setmanal de la revisteta, ens preguntem si val la pena parlar de la gent que en principi ocupava un càrrec en què ens havia de representar. Ara ho entendreu. Mireu, la setmana passada, per fi, al nostre parer i al de la immensa majoria dels benicarlandos, s'ha tancat el greuge que la població tenia amb l'esportista benicarlando més reconegut: "Pichi" Alonso. Qui no el coneix? ¿Qui no l'ha sentit parlar de Benicarló allà on ha anat per teles i ràdios, i sempre posant la ciutat per davant i amb orgull? Per fi, l'Ajuntament, per unanimitat, sí, per unanimitat, o siga tots els representants polítics del poble, han aprovat posar el nom seu al camp de futbol del Benicarló. Una proposta que venia, com no, des del mateix món del futbol però que ja

ve de la p gina anterior

Enoc Altabás Felipo y 19 personas más >

Marcelino Domingo Pruñonosa
Hi han persones así a Blo que se ho mereixen molt mes.

Me gusta Responder

4

Juan Lores Espinosa
Fes una llista.....

Me gusta Responder

Respuestas

Marcelino Domingo Pruñonosa
Es molt fácil

Me gusta

portava un fum d'anys corrents per ca la Baronessa però que alguns desagraïts havien volgut deixar tancada pels calaixos. Al final, encara que tarden, les coses acaben posant-se al seu lloc i li trauen a cada u la seua autèntica cara. És natural que sempre hi haja alguna veu discordant que no estiga d'acord (els tafaners ens en solem assabentar), però clar, una cosa és no estar-hi d'acord i una altra més difícil és posar arguments damunt la taula. I un dels que sembla que d'això d'arguments no n'entén (i ho diem amb disgust perquè ens ha representat com a alcalde) ha resultat el nostre Marcelino Domingo. L'únic argument que ha estat capaç d'esgrimir ha estat: "Hi ha persones así a Blo que se ho mereixen molt més" (sic). Com si això fos un argument en contra! El millor, és quan li contesten "Fes una llista", i ell recontesta, "Es molt fácil" (sic també). No anem ací a analitzar el seu verb fácil, equilibrat i d'escriptura assenyada que ja coneixíem, no cal, simplement ens fixem en la contestació final... que encara l'estem esperant. La llista, quina llista? Segurament hi ha persones que també es mereixen algun reconeixement, d'això no hi ha cap dubte, però d'ací a voler desacreditar un acte unànime, sí, de tots, perquè està desacreditant a tots els benicarlandos que a l'Ajuntament estem representats amb generalitzacions, simplement el deixa en molt mal lloc. Segurament on ha estat sempre. És curiós que va ser ell mateix qui li va demanar que acceptés la carxofa d'or, en el seu XX aniversari, perquè portés el nom de Benicarló per tot arreu. Volia que li fes publicitat gratuïta i desinteressada, no? Els tafaners per unanimitat, mira tu, com a l'Ajuntament, hem decidit engegar, per una vegada, i sense que servisca de precedent, una nova secció: "La merda del mesTM". I atorgar-la, també per unanimitat, a

l'exalcalde de Benicarló Marcelino Domingo, amb els següents arguments: "Ignorància, mala llet i curtesa", tot un nivell per a un alcalde de Benicarló durant vuit anys. Nosaltres, en el seu desgreuge, al de l'ex ens referim, per si algun dia canvia d'opinió el Ple, i ell a la millor és un d'eixos que s'ho mereix molt més, que vés a saber si no era el que buscava, i tenint en compte que sempre ha estat tot un campió de copes animant al futbol benicarlando, quan hi va, què millor que posar-li "Camp de futbol Domingo de Reserva".

Camí de la glòria

Va tanquem açò que ja estem marejats amb tant de Reserva i canviem a falles, que a nosaltres ens agrada la mistela. Per cert, ja vos podem assegurar que entre els 20 ninots infantils indultats que hi ha a l'exposició de València, en tenim tres de Benicarló. Però segur que vos imagineu quin ha estat el que més ha honorat al seu apel·latiu, "indultat", està clar, l'Urdangarín! Això deu ser com eixir de Las Ventas a muscles i per la porta gran: pardalà a la filla del rei, residència a a Suïssa i que et purifique el foc faller.

Senyora Garcia:

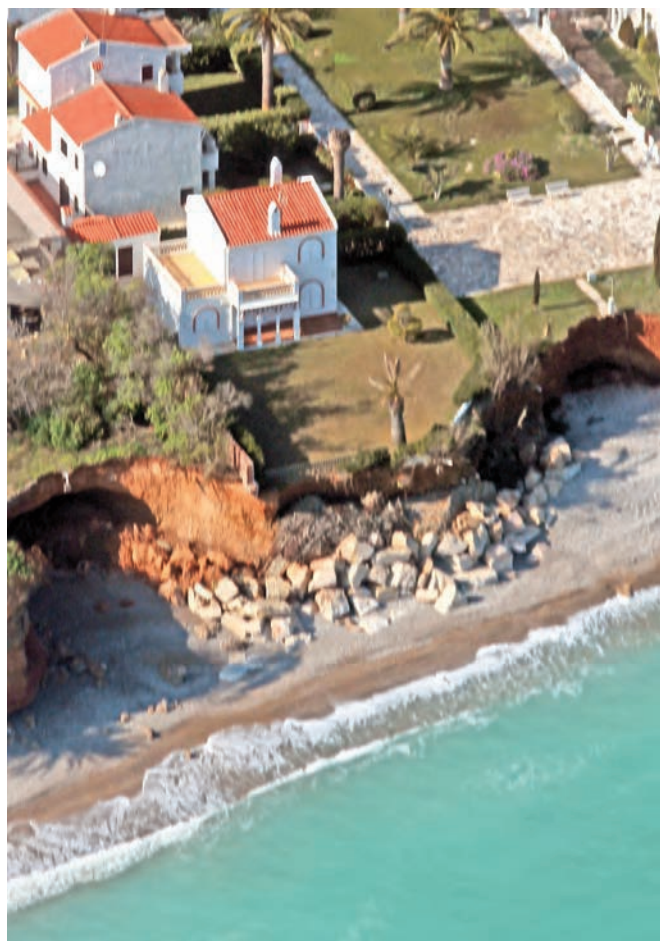
Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Al final li haurem de donar la raó a aquell senyor que atemoria els polítics locals quan deia que anaren en compte amb això de la costa nord perquè estàvem parlant de més de tres mil vots que es decantarien a un lloc o un altre segons les seues propostes sobre aquesta part del terme municipal. Quan deia això es quedava tan ample. Jo d'això feia festa com també en feia quan aquest mateix senyor deia que en els últims anys la mar havia guanyat més de cent metres de terra que s'havia engolit. És a dir, que el nostre terme municipal estava sent fagocitat per la mar i la seua fúria. De la mateixa manera, li he de dir, senyora Garcia, que he deixat de ser escèptic sobre la qüestió en vore les fotos que han publicat aquesta setmana a la revista... en exclusiva. Sobretot m'ha impressionat la primera foto de la contraportada. Es veuen clarament dues mossegades de la mar al nostre terme municipal. Quan dic mossegades ho faig en el sentit més literal de la paraula. Es pot observar la terra roja, deixada al descobert per les violentes escomeses de la mar Mediterrània, que s'ha rabejat amb la nostra costa nord. La gran qüestió ara mateix és què s'ha de fer amb tota aquesta malesa. Tornar a fer nyaps? Emprendre ja d'una vegada la costa nord seriosament? La solució està molt clara, però tinc l'absoluta certesa de que aquest no serà el penúltim temporal que assolirà la nostra costa i que encara se n'hauran de patir molts més abans d'emprendre la solució definitiva. Però segurament els polítics, que prioritzen el vot per damunt de tot, ens faran una altra solució d'emergència i ací la tindrem pels segles dels segles. Abans de deixar aquest tema, no vull deixar passar l'oportunitat per a felicitar-los pel magnífic reportatge fotogràfic que han publicat i que, no cal dir-ho tampoc no està a l'abast de tots.

Baixen els delictes. M'he dit que això podia ser una notícia interessant, i m'he posat a llegir. Però de seguida me n'he adonat que no parlaven del nostre poble, que es referien a "la província", és a dir, que estàvem dins d'un gran sac en companyia d'un munt de pobles més, per la qual cosa no puc saber com ens ha anat al poble. Tampoc no m'importa massa si al llunyà Alacant ha baixat un ridícul punt i mig. Què vol que li diga, senyora Garcia? Reconec que aquesta vegada me l'ha pegada, però ja no me la pegarà més.

Mare meua! Cinc-centes persones a la volta a peu pels aljubs. Jo vaig ser un dels participants... de la primera edició. Allà estàvem com en família, tot molt recollit, sense amuntegaments ni atapeïments. No dic que les edicions posteriors no hagen estat ben organitzades, que estic segur que han estat un model d'ordre i de coordinació. Però tanta gent a mi no m'agrada. A més a més em fa molta gràcia perquè hi ha que va a aquestes caminades tan proveït com si hagués de fer la travessia del desert o com so anés a caçar ossos, amb bastons, motxilles, passamuntanyes, dos o tres forros polars... De veritat que hi ha gent molt exagerada, però també

comprendc que hauran d'estrenar la compra que han fet al decaclón. Que no decaiga aquest esdeveniment que té tan gran poder de convocatòria. Endavant i enhorabona als organitzadors.

Sense ànim d'esmenar la plana ningú, entenc que la secció dels tafaners hauria de ser un recull de petites anècdotes, del més breu possibles, de coses que ha passat pel poble. Unes poques línies de casa cosa i prou. Però em fa l'efecte que la manca d'anècdotes o tafaneries fa que aquesta secció haja esdevingut en quasi un article per cada tafaneria. Jo entenc que siga així, perquè si s'han d'omplir dues fulles amb coses petites, moltes coses han d'haver, i no totes les setmanes hi ha pollastre pe a tant poc d'arròs. Això fa que una xafarderia que hauria d'ocupar noi més de cinc o sis línies, n'ocupe més de vint.

La millor notícia de la setmana ha estat, des del meu punt de vista, la de les obres que es faran a l'estació. Això de descongestionar aquest coll de botella en que s'ha convertit aquesta part del poble em sembla un anunci excel·lent i una obra que ens feia molta falta, no només per la imatge tan dolenta que oferim als que arriben en tren al nostre poble, sinó també per a la comoditat dels usuaris del ferrocarril.

He llegit l'alineació del nostre equip sènior de bàsquet. He dit nostre?

EXPOSICIONS

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

31 – XII – 2016

Acabem l'any amb la visita a la Fundació Bancaixa de València on anem a veure dues exposicions; l'antològica de l'Equip Crònica i la de retrats de Pinazo. L'any 1964 es va constituir a València el grup de pintors Estampa Popular que volien fer agitació política a través de l'art. Paral·lelament es va formar un altre grup l'Equip Crònica, integrat per Rafael Solbes, Manolo Valdés i Joan – Antoni Toledo, que se'n va sortir prompte.

Seguint els paràmetres del moment, de refusar el culte a la personalitat i de anar cap a la creació col·lectiva, que es va desenvolupar en molts camps de les diverses arts, els components de l'Equip Crònica consensuaven els projectes i articulaven els treballs a partir de sèries temàtiques.

En l'exposició es poden veure àmplies mostres de les diferents sèries. M'interessen especialment aquelles en què s'utilitzen els models dels grans pintors del Segle d'Or i es mesclen amb conceptes de l'actualitat de les acaballes del segle XX, amb un resultat generalment de caràcter irònic. Ací destacaria sobretot la iconografia de *Las Meninas*.

M'impresionen els quadres pertanyents a les sèries *Policia i cultura* i *El paredón*, aquesta última fa referència les últimes execucions del franquisme el 27 de setembre de 1975. Uns quadres que ens recorden brutalment el règim feroçment repressiu que ens va tocar viure. Em sorprèn la tècnica del quadre *El bosque maravilloso*, que representa un saló de billars. L'Equip Crònica va deixar d'existir l'any 1981, quan va morir Rafael Solbes, moment en què havien acabat *Crònica de la transició*, sobre el sentiment de desencís que aquesta va provocar i havien començat a treballar en la sèrie *Lo público y lo privado*.

L'exposició de l'Equip Crònica ens entra pels sentits per la força dels colors propis de finals dels anys 60 i començament dels 70, que són presents en tots els moviments artístics d'aquella dècada. Ens commou el missatge contundent de rebel·lia contra les guerres i tot tipus d'opressió i la confiança en el treball col·lectiu i solidari del poble.

Una escultura particularment inquietant que hi ha a l'exposició és la que porta per títol *Espectador de espectadores*, que representa la figura d'un policia de la temuda brigada políticsocial franquista. La dependent de la tenda que hi ha a la Fundació ens conta que la propietària de l'escultura la va transportar de Madrid a València en el seu propi cotxe asseguda al seu costat. Hi ha gent que no té por de res.

Dos pisos més avall es troba l'exposició *Pinazo. De la*

Futura Marquesa de Benicarló

Els Dies Gloriosos

gran tradició al modernisme. El retrat. Una exposició que arreplega 52 retrats pintats pel pintor valencià. Em crida l'atenció sobretot el titulat *Niña*, un dibuix entranyable que va fer a la seua neboda Antofita Pinazo i que pertany al Museo del Prado.

L'any 1885 una epidèmia de còlera va assolir València, Pinazo es va instal·lar a Villa Maria, la finca que el seu mecenes, el banquer José Jaumandreu tenia a Godella. Allí va fer retrats de diversos integrants de la família, banyats d'una gran lluminositat. El retrat de Maria Jaumandreu, com a al·legoria de la primavera, és un retrat d'una enorme altura poètica.

Els retrats de la família Jaumandreu van convertir Pinazo en retratista de moda a València. Això el va portar a retratar a membres de l'alta burgesia valenciana com la senyora de Trénor, la primera marquesa de Benicarló, Emilia Fontanals Pujals, la família Vañó, la família Palanca. També fer retrats de destacats personatges del moment com el Cardenal Benlloch o Constantí Llombart. Una mostra molt interessant que a mi em dóna a conèixer un pintor, tota una institució en la societat valenciana, però al que mai no li havia prestat molta atenció.

Continuant el periple d'exposicions, visitem el Col·legi de l'Art Major de la Seda, al carrer de l'Hospital nº 7, en ple barri de Velluters. L'edifici data dels segle XV i ha estat restaurat recentment, gràcies a la Fundació Hortensia Herrero. La visita és força instructiva i descobreixo sorprèn la gran importància que va tindre la seda en l'economia valenciana. En la primera part del segle XVIII València és la referència mundial en la confecció de la seda i més de la meitat de la població es troba ocupada d'una manera u altra en la seua producció, d'ací la gran extensió del barri de Velluters en l'època. Un segell de qualitat donava fe dels vestits confeccionats amb seda valenciana.

En l'edifici a banda de la bellesa d'algunes sales podem veure un gran teler que encara es conserva, on es pot observar el grau de dificultat que implicava la fabricació de les peces de roba.

La guia ens explica que l'arxiu format per pergamins i llibres és el més important d'Europa. Quan li pregunto que passava amb l'arxiu quan l'edifici estava abandonat, em diu que l'arxiu igualment estava abandonat. Un altre exemple de la desídia dels qui ens han anat governant.

La decadència de la producció de la seda comença a València quan Toledo i Florència la fabriquen més barata. La globalització no és només cosa del segle XXI.

NO ALIMENTEU ELS TROLLS

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Divendres passat un filòleg de prestigi va fer una conferència, a Benicarló, sobre el futur del valencià. Excel·lent com sempre, exposà el procés històric de castellanització, la situació sociològica actual, i les possibilitats de recuperació de la llengua. Tot molt clar, acadèmic, ben explicat, raonat, amb dades objectives. Fins que arribà el moment del col·loqui final.

En aquest moment, una persona del públic assistent va prendre la paraula en diverses ocasions, fins al punt que pràcticament va monopolitzar el torn obert de paraules. Les opinions que va vessar denotaven una ignorància i una incomprensió al voltant del tema considerables. Possiblement sense mala fe, va fer de portaveu de les mateixes idees tronades de sempre al voltant del tema de la llengua: que si l'origen del valencià, que si valencià i català, que si el conferenciant no podia saber les raons de la castellanització de les persones, que si la gent prefereix estudiar anglés. Tot amb educació, cal dir-ho, però evidentment amb la voluntat de qüestionar allò que s'havia exposat.

La resta d'assistents posàvem cara de pòquer. Era tanta la diferència entre l'exposició del conferenciant i la intervenció d'aquell senyor, a nivell científic, de claredat expositiva, de rigor, que allò era grotesc. Cal tenir una autoestima molt alta, o un grau considerable d'inconsciència, per rebaixar tant el to d'una xarrada que havia estat modèlica.

La postura d'aquell home és ben representativa d'un sector de valencians que sempre enfoquen la qüestió lingüística en termes de conflicte. Presenten el valencià com un problema, quelcom que genera divisió i enfrontament, un tema sobre el qual es pot opinar, i mai ens podem posar d'acord. Conseqüència: perdre'ns en aquests debats estèrils i no avançar. Avançar, evidentment, en allò que és fonamental per al futur de la nostra llengua: el seu ús. No ens hem de perdre en discussions bizantines: cal tenir clar que si estíem la llengua, l'hem de prestigiar i usar-la. "És l'ús, estúpid!", podríem dir adaptant una cèlebre expressió de Bill Clinton.

Fa unes dues o tres setmanes, en una altra conferència (aquesta, a Vinaròs) sobre l'origen històric dels valencians, feta també per un prestigiós doctor en història, un assistent va intervenir per a posar sobre la taula la qüestió de si els valencians ja parlaven valencià abans de Jaume I (els mossàrabs i totes aquestes fantasies). L'actitud era la mateixa: voler crear

controvèrsia. En l'àmbit dels fòrums a internet i a les xarxes socials, això es coneix com un troll: algú que deixa anar opinions amb ganes de polemitzar i rebentar la discussió, per a desviar el fil d'allò que s'està debatent.

Tant en un cas com en l'altre, em va cridar molt l'atenció la posició de la resta del públic i dels respectius conferenciant. Amb molt de respecte, es va deixar parlar aquelles persones (els trolls), i quan se'ls va respondre, no es va entrar a debatre sobre coses que només tenien la intenció de polemitzar, sinó de manera constructiva. Pensava jo que fa anys aquestes situacions hagueren derivat en una discussió forassenyada, agra i desagradable. Però no va passar això. Al contrari, es va deixar que les seues opinions es desacreditaren a elles mateixes, exposant-los arguments però sense polemitzar, amb molta educació.

"No alimenteu els trolls", trobem penjat en molts blogs i pàgines de la xarxa. És a dir, no els doneu peixet, no entreu a polemitzar amb ells. Ignoreu-los en la mesura del possible. La raó és nostra, no els queda res més que l'exabrupte, els arguments fantasiosos i acientífics, l'apel·lació a la visceralitat, i els és igual que davant tinguen persones que han dedicat la vida a estudiar allò de què estan parlant. Crec que a diferència d'anys passats hem après com afrontar aquestes situacions. No els alimentem. Ignorem-los amb bones maneres. Les qüestions importants són unes altres: l'ús i el futur del valencià.

CANTANT D'ÈXIT

text J. GUILLEM

En un moment d'èxtasi, quasi a punt de finalitzar el concert, el cantant d'èxit decideix desobeir les instruccions del representant i amb un gest furibund, proper al fanatisme, exclama: "Sou els més grans!!!". La resposta del públic és immediata i virulenta. Els joves salten embogits, els adults alcen enèrgics el gest de les banyes i els més vells esclafen amb ràbia les pastilles per al colesterol al ritme de la cançó. Música, artista i públic participen d'una comunitat que els transforma en una unitat diabòlica. La càmera aèria ofereix un pla zenital que mostra un llençol de caps onejant a l'uníson. "Benicarló, sou el millor públic que he tingut mai!!!" – escolta la massa encesa, mentre els darrers acords colpegen guitarres i bateria. Rugeix entusiasmada la concurrència.

Encara no ha arribat a l'interior del camerino i el cantant d'èxit ha rebut resignadament una clatellada del seu agent, acompanyada d'improperis, exabruptes i malediccions. "Com se t'acudeix amollar això??? No veus que ens estàs buscant la ruïna???" El cantant d'èxit no li contesta i baixa

el cap. Sap que se l'ha jugat, que el vídeo segur estarà penjat al YouTube, però no ha pogut evitar deixar-se portar pel torrent d'energia que la música ha generat. Era conscient de l'errada que suposaven les seues paraules i, tot i això, no les ha pogut impedir. Lògicament, si els benicarlandos són els més grans, els habitants dels altres pobles que ha visitat són més menuts. També coneix la conseqüència de que el públic de Benicarló siga el millor: els altres públics són pitjors. Ara mateix, les xarxes estan bullint. Els pobles del costat i els de més lluny clamen venjança. De moment, l'alcalde de Cocentaina ja ha anunciat la primera querrela.

CAMPIONAT PROVINCIAL DE PESCA DES D'EMBARCACIÓ FONDEJADA

text i foto GREGORIO SEGARRA

Benicarló va ser seu, diumenge passat, seu del Campionat Provincial Individual de Pesca des d'Embarcació Fondejada, classificatori per als Campionats Autònomic i Nacional a celebrar a la Poble de Farnals i Avilés, respectivament.

Van ser 31 els pescadors provincials que van concursar, en aigües de la Mar Xica benicarlanda, amb bones condicions climatològiques però poques captures, en les dues mànigues de les quals constava el Campionat. Després de les més de sis hores de competició el guanyador final va ser el benicarlando Jorge Subirats, del Club de Pesca "El Mero", seguit de Diego Soler, del Club "Black Bass Casablanca" d'Almenara i de Juan Barceló, del C.P. "La Dorada" de Alcocebre. El benicarlando va aconseguir, amb la seua victòria, la classificació automàtica per al Campionat d'Espanya d'Avilés i a més del 2n i 3r classificat, van aconseguir també passar a l'Autonòmic de Poble de Farnals que se celebrarà el pròxim mes de març: Àngel Martínez (C.N. Borriana), Alberto Gorris (C.P. Black Bass), Vanessa Martí (Cultural Esportiva Castelló) i Ramón Beltrán (C.P. El Mero). A destacar que la concursant Vanessa Martí va ser l'única participant femenina i també l'excel·lent organització del

Campionat, que va ser molt bé valorada per tots els participants. Els tres primers classificats van rebre una caixa de Carxofes de Benicarló D.O., gentilesa de Fruites i Verdures "Frudex".

Bàsquet: L'equip sènior va necessitar d'una pròrroga per a guanyar a La Pobla

text VICENT FERRER foto CBB

El sènior masculí autonòmic del Club Bàsquet Benicarló va vèncer, dissabte passat, en la pista de La Pobla, en un ajustat partit decidit en la pròrroga per 70-65. El Benicarló no va jugar el seu millor partit, contra un rival que a casa obté molts millors resultats que a domicili. Al final, en el temps extra, el Benicarló va certificar el triomf, el seu setè consecutiu, per a mantenir la segona posició.

Faltant set jornades, el sènior benicarlando és segon amb 15 victòries i quatre derrotes, a una del líder, el Vinaròs, que encapçala la taula amb un balanç de 16-3. A continuació, es troba L'Eliana, tercer, amb 14-5; i Onda, quart, amb un registre de 13-6. cal recordar que, el primer classificat obté l'ascens de forma automàtica, i el segon juga fase de promoció.

Diumenge que ve, el Benicarló rebrà a casa, a les 18:30 hores, al tercer classificat, el Jovens L'Eliana, que en la primera volta es va imposar als caduferos per un ajustat 73-71. D'aquesta manera, jornada transcendental en la lluita per l'ascens.

Resta de resultats:

Sènior 2ª Zonal: l'Alcora 50, Hotel Los Delfines Peníscola-Benicarló 51

Júnior Masculí Preferent: TAU Castelló B 73, CB Benicarló 67

Júnior Femení 1ª Zonal: CBF Port Sagunt 32, CB Benicarló 62

Cadet Masculí 1ª Zonal: CB Benicarló 73, Puçol 51

Infantil Femení Preferent: Picken Claret Blau 67, CB Benicarló 98

Infantil Masculí Preferent: CB Benicarló 56, Escola Pia 70
 Infantil Masculí 2ª Zonal: CB Benicarló Roig 72, EB Vila-real B 41. CB Benicarló Blanc 61, Acadèmia Petraher 54
 Aleví Masculí 1ª Zonal: CB Benicarló 65, Morvedre Groc 15

Patronat Castelló

Infantil Mixt 8, Nules 68

Aleví Roig 37, CB Castelló Negre 30

Aleví Blanc 29, Sogorb 27

Aleví Negre 33, Amics Mater Dei 23

Aleví Femení 29, NBF Castelló Cervantes 47

Benjamí Blanc 61, NBF Castelló Celest 17

D'altra banda, cal destacar que el diumenge al matí es van jugar amistosos contra el BC Peníscola en categories benjamí i pre benjamí. El més important va ser l'esportivitat entre equips i la diversió dels més xicotets.

CAMPIONAT AUTONÒMIC ABSOLUT D'HIVERN A ELX

text i foto CNB

CAMPIONAT AUTONÒMIC ABSOLUT D'HIVERN A ELX, AMB 5 MEDALLES I NOVA MÍNIMA NACIONAL DE JÚLIA BARRACHINA.

El passat cap de setmana, 26-27 de febrer, a la piscina olímpica del pavelló Esperanza Lag d'Elx, es va disputar el campionat absolut/júnior d'hivern de la Comunitat Valenciana.

El club Natació Benicarló, dirigit per Miryam Martínez, va presentar un equip format per 4 nedadores de categoria júnior: Júlia Barrachina, Gemma Labèrnia, Maria García i Gemma Rillo.

Altres 5 nedadors benicarlandos, amb mínimes per a poder participar, renunciaren a inscriure's, per diverses raons, i no es desplaçaren a Elx per a disputar la competició.

En qualsevol cas, tot i la reduïda representació del club, les nedadores presents tingueren una actuació molt bona.

Als relleus 4x100 estils de categoria júnior femenina, les 4 nedadores benicarlandes (Barrachina, esquena; Labèrnia, braça; Garcia, papallona i Rillo, crol), aconseguiren la medalla de bronze autonòmica, en una emocionant prova on estigueren raspant el subcampionat autonòmic fins el final, amb una marca de 4.47.39 E.

Individualment, Gemma Labèrnia va aconseguir la plata als 50 braça absoluts, amb una estupenda marca de 34.98 E i el

bronze als 100 braça júnior amb un temps de 1.18.14 E; Júlia Barrachina, va ser bronze júnior als 100 esquena, amb 1.09.77 E (marca que milloraria a la primera posta del relleu d'estils, on va fer 1.09.50 E) i bronze júnior, també, als 200 esquena, prova on amb un bon temps de 2.29.48 E, va obtenir una nova mínima nacional júnior i va batre, per 2 seg, el rècord històric del club natació Benicarló en la distància.

Maria Garcia, per la seua part, va aconseguir una meritòria 4ª posició als durs 200 papallona júnior.

En resum, una molt satisfactòria actuació de l'equip benicarlando.

SOMNOLÈNCIA CARNAVALERA

text VICENT T. PERIS

Tres de la tarde. Diumenge 26 de febrer. Carnaval. La panxa intentant pair una pilota de greix que vaig barrejar amb un plat de paella que sobreeixia. I això que m'havia fet dos gots de sal de fruites que diu lo papa que van molt bé par a les farteres. Una somnolència dolceta dolceta s'anava apoderant del cos. Quina cabotada més gustosa. Però de sobte, ring, ring, ring. Lo tirano recordant-me que l'any passat no vaig acudir a la faena perquè m'havia quedat trasbalsat pel dinar i que no estava disposat que es repetira aquella falta de consideració. Au, amunt. Vaig anar a buscar mon pare perquè em portara però el vaig trobar tan gustosament estirat al llit amb la mà dreta incrustada al pitral de la meua Margot -que també estava endormiscada- que va saber mal dir-li res.

A les quatre, com un clau, vaig fer l'entrada al ja oficialment denominat Camp de Futbol Àngel Alonso. Quin despago més gros. N'èrem quatre i el del bombo del Gol Roig. L'entrada més pobra de la temporada. Si no es treu ni per poder pagar l'àrbitre potser la junta directiva hauria de començar a fer-se pensaments sobre si ens mereixem o no tindre un equip com el que tenim.

Vaig posar-me a pensar quins havien pogut ser els motius pels quals les grades presentaven aquell aspecte tan desolador. Igual hi havia gent que, com jo, s'havia quedat sobada per les pilotes de carnaval. Uns altres segur que estaven als diversos dinars que algunes falles havien orgnizat. També feien per la televisió un apassionant partit entre el Barcelona i l'Atlètic de Madrid. Alguns possiblement se'n van anar a la festa del poble del costat. Qui deguera estar de cacera o fent espàrrecs, que ara és el temps. Però no, segur que l'absència de personal només podia ser deguda a una cosa: la poca entitat del rival que ens visitava. És clar, jugar contra el filial d'un equip de tercera divisió no pot resultar gens atractiu per ningú. Si hi ha algun jugador de les nostres terres que destaque, òbviament estarà amb el Villarreal i no amb un equip que dia per d'altre no se sap si desapareixerà o no.

Siga com siga, els inasequibles al desaliento allí estàvem. Encara que haguera vingut a jugar lo Picamuixons (no se n'anava de molt, és cert) nosaltres allí, caque que caque.

El Benicarló venia de guanyar al sempre complicat camp del San Pedro i si tornàvem a guanyar ens posàvem sisens a la taula classificatòria. Però no, els imponderables ens ho van

impedir. Cal afegir, i em sap mal dir-ho, que el nostre porter Àlex no va jugar el millor partit de la seua vida. Un vell aficionat em deia en sortir que si no arriba a ser per aquests xicotets detalls (fins i tot ens vam marcar un gol en pròpia porteria) els tres punts es queden a casa.

Ara la setmana vinent anem al camp d'un altre dels puntals de la categoria, el Puçol. Al camp que abans es deia el parroquial i ara es diu José Claramunt. El Benicarló es creix davant les dificultats i no seria estrany que ens en tornàrem cap a casa amb algun puntet.

Per cert, qui ens va guanyar va ser el filial del que queda del Castelló, per un injust 1 a 3. La nostra alineació va ser: Alex, Pablo Traver, Víctor Esbrí (Ismael, min. 61), Rafa Rivera (Genis, min. 67), Oscar Seva, Javi Bueno, Pitu, Guillém, Marcos Cano, Monti i Oscar García) (per gentilesa de Vicent Ferrer)

L'ACV TIRANT LO BLANC VISITA BENICARLÓ

text RA L BURRIEL / TIRANT.ORG

El passat dissabte 25 de febrer una quinzena de socis i sòcies de l'entitat vam visitar Benicarló amb un doble objectiu, gaudir d'un menú degustació amb la carxofa com a ingredient central i conèixer les restes de la cultura ibera amb què compta aquesta població del Baix Maestrat.

L'activitat, inclosa en el cicle #ConèixerElPaís, va començar a les 11 del matí amb la visita guiada al poblat iber del Puig de la Nau. El poblat destaca per ser un dels primers llocs on s'ha constatat l'existència en el món iber de construccions de més d'una alçada.

A les 14 h els membres de l'expedició vam gaudir d'un menú degustació amb la carxofa com a ingredient estrella, en el Restaurant Rosi. Aquests menús degustació s'ofereixen en diversos establiments de la ciutat, en el marc de la Festa de la Carxofa de Benicarló, celebració que té lloc tots els anys entre gener i febrer, en ser aquesta verdura tan saludable producte amb Denominació d'Origen d'aquesta ciutat.

Després de dinar i de gaudir d'una passejada per la línia de costa de la població, els socis i sòcies participants de l'activitat, es van desplaçar al Centre Cultural Convent de Sant Francesc – MUCBE de Benicarló. De nou vam comptar amb una visita guiada a aquesta instal·lació, que consta amb una exposició permanent sobre els ibers, de manera que vam

complementar la visita a les restes arqueològiques del matí. El MUCBE compta també amb altres exposicions temporals, així com de l'interès de ser l'edifici un antic convent franciscà del segle XVIII.

Finalitzada aquesta visita, vam tindre temps encara de passejar pels carrerons del casc antic d'aquesta ciutat del nord del país, i veure alguns edificis destacables com l'actual seu de l'Ajuntament, coneguda com la «casa de la Baronessa», l'església de Sant Bartomeu o l'antiga presó, entre d'altres.

Els participants vam gaudir d'un dia amb una meteorologia envejable, un dinar fantàstic i una oferta històrica i cultural complementària molt interessant. Des de l'organització de l'activitat volem agrair al personal i responsables del MUCBE de Benicarló per l'atenció rebuda.

EL CAMP DE FUTBOL MUNICIPAL PORTARÀ EL NOM DE 'PICHI' ALONSO

text REDACCI

El Ple de l'Ajuntament de Benicarló ha aprovat, amb el vot favorable i unànime de tots els grups polítics, la nova denominació oficial del Camp de Futbol Municipal. Àngel 'Pichi' Alonso, futbolista, entrenador i reconegut pedagog esportiu benicarlando donarà nom a aquestes instal·lacions esportives.

Era un clam popular que venia d'antic. 'Pichi' Alonso, l'esportista benicarlando de major rellevància nacional i internacional, donarà nom de manera oficial al Camp de Futbol Municipal. El Ple ordinari del mes de febrer ha aprovat per unanimitat la proposta de la Regidoria d'Esports, que havia sigut impulsada pel Club Deportivo Benicarló i el Benicarló Futbol Base.

El regidor d'esports, Carlos Flos, ha subratllat que «el reconeixement a 'Pichi' Alonso era una demanda històrica de la societat, del món esportiu i de la família del futbol de Benicarló que ara es veu per fi satisfeta».

Àngel Alonso Herrera, 'Pichi', es va formar a les files del Club Deportivo Benicarló. La seua qualitat com a jugador el va portar a la primera divisió, on va jugar 165 partits i va marcar més de cent gols.

Alonso ha protagonitzat moments èpics de la història del futbol. La retina dels aficionats conserva encara la memorable actuació amb el FC Barcelona en les semifinals de la Copa d'Europa de 1986, on va protagonitzar l'espectacular remuntada del seu equip encaixant-li tres gols a un potent Gotteborg que es va veure desbordat per les habilitats del jugador benicarlando.

Les qualitats futbolístiques de 'Pichi' Alonso ja les havia certificat molts anys abans Ladislao Kubala, que el va convocar a 1978 a la selecció espanyola quan el benicarlando militava encara a la segona divisió. Dos anys després, es va convertir en un dels jugadors habituals a les concentracions de la selecció. Al llarg de la seua trajectòria esportiva, Alonso va formar part de la plantilla del Benicarló, el Castelló, Saragossa, Barcelona i Espanyol. Una vegada retirat dels terrenys de joc, es va distingir com un dels comentaristes esportius més encertats i objectius a importants mitjans de comunicació, com TV3 o Canal Plus. Paral·lelament, va destacar també com a pedagog de l'esport, terreny en el qual va dirigir i dirigeix nombrosos campus i seminaris.

El regidor d'esports, encarregat de defensar la proposta al Ple de l'Ajuntament, ha destacat «el benicarlandisme del qual sempre ha fet gala Àngel Alonso». Flos ha conclòs que «'Pichi' sempre ha portat Benicarló al seu cor i allà on ha anat tothom ha sabut quin era el seu poble. Sempre deixava molt alt el nom de Benicarló».

La proposta de la nova denominació oficial del Camp Municipal de Futbol ha sigut acollida amb forts i llargs aplaudiments per tots els regidors i el públic que ha assistit a la sessió.

